

Література

1. Загальна теорія права: Підручник / За заг. ред. М.І. Козюбри. – К.: Ваіте, 2015. – 392 с.
2. Шкабаро В.М. Деякі аспекти проблематики колізійності законодавства України / В.М. Шкабаро, С.А. Рибіна // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. – 2013. – № 2. – С. 114-118.
3. Ленгер Я.І. Механізм вирішення правових колізій в муніципальному праві, його елементи / Я.І. Ленгер // Актуальні проблеми держави і права: зб. наук. пр. – 2017. – Вип. 78. – С. 81-85.
4. Портнов А.В. Види колізій у законодавстві України / А.В. Портнов, О.В. Москалюк // Юрист України. – 2012. – № 1- 2. – С. 5-12.
5. Рішення Конституційного Суду України №4-зп від 3 жовтня 1997 р. у справі за конституційним зверненням О.Л. Барабаша щодо офіційного тлумачення частини п'ятої статті 94 та статті 160 Конституції України (справа про набуття чинності Конституцією України) // Офіційний Вісник України. – 1997. – №42.

УДК 378 (043.2)

Степанківська Н.А., студентка магістратури,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Калюжний Р.А., д.ю.н., професор

ВИЩА ОСВІТА УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Однією з ключових проблем забезпечення розвитку вищої школи України у напрямі інтеграції до європейського освітнього простору є пошук і впровадження принципово нових ідей, рішень і механізмів для модернізації змісту і форм навчання, підвищення якості підготовки фахівців, забезпечення відповідності освітніх послуг вітчизняних ВНЗ європейським і світовим стандартам.

Основними факторами і процесами, що спричинюють зміни та стимулюють нововведення у сучасній вищій юридичній освіті, є такі:

- динамічний розвиток правового знання, збагачення його новими правовими поняттями і категоріями,
- зміни в системі і класифікації правових наук, зокрема формування і поява нових галузей права і відповідно галузей законодавства,
- інтеграція і диференціація у розвитку права, міждисциплінарність сучасних правових знань,
- постійне розширення сфер правового регулювання,
- активні кодифікаційні процеси, зокрема, прийняття нових кодексів та інших нормативно-правових актів,

- ратифікація Україною нових міжнародно-правових документів, розвиток нових міжнародно-правових інститутів,
- глобальне розширення інформаційно-правового простору,
- актуалізація проблем гармонізації українського та європейського законодавства, зокрема проблеми імплементації міжнародно-правових норм у систему національного законодавства,
- входження у європейський освітній простір, реалізація положень Болонської декларації у системі підготовки вітчизняних правників,
- інтернаціоналізація вищої юридичної освіти, поява інтегрованих міжнаціональних правових досліджень,
- інтенсифікація міжнародної співпраці викладачів, науковців, студентів та ін.

Усе це зумовлює необхідність постійного оновлення змісту юридичної освіти відповідно до результатів наукових досліджень та реальних суспільних і фахових потреб.

Дієвим фактором зростання творчого потенціалу суб'єктів навчального процесу є впровадження інноваційних, зокрема інтерактивних методів і форм викладання. Йдеться насамперед про різноманітні види тренінгів: коучинг, професійні тренінги, майстер-класи, бізнес-тренінги, тренінги лідерства, особистого зростання та ефективної комунікації, ігрові методи (рольові та навчальні ігри).

У підготовці майбутніх юристів надзвичайно високу ефективність навчального процесу забезпечує застосування таких методів, форм і прийомів навчальної роботи як: аналіз помилок, колізій, казусів; аудіовізуальний метод навчання; брейнстормінг («мозковий штурм»); діалог Сократа; «дерево рішень»; ділова (рольова) гра (студенти перебувають у ролі законодавця, експерта, юрисконсульта, нотаріуса, клієнта, судді, прокурора, адвоката, слідчого); «займи позицію»; коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників; метод аналізу і діагностики ситуації; метод проєктів; моделювання; навчальний полігон; PRES-формула (від англ. position-Reason-Explanation or Example-Summary); проблемно-пошуковий метод; дебати; робота в малих групах тощо.

Створення на базі провідних університетів України спеціалізованих міжуніверситетських інноваційних центрів, організація і діяльність яких ґрунтується на комплексному підході, слугуватиме дієвим механізмом модернізації та реформування не лише університетської освіти, але й усієї системи вищої школи в Україні, прискоривши її входження в загальноєвропейський освітній простір.

Література

1. Артикуца Н.В. Інновації як фактор модернізації та підвищення якості вищої освіти / Н.В. Артикуца [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ekmair.ukma.edu.ua>.

2. Головка С. Развитие нормативно-правового обеспечения интеграции системы высшего образования Украины в европейское образовательное пространство / С. Головка // Institutul de Științe ale Educației: Istorie, Performanțe, Personalități: Materialele Conferinței Științifice Internaționale consacrate aniversării a 75 de ani de activitate, 20-21 octombrie 2016, Chișinău / coord. șt.: Lilia Pogolșa, [etal.]; com. șt.: Aglaida Bolboceanu [etal.]. – Chișinău: Institutul de Științe ale Educației (Tipogr. «Impressum»), 2016. – P. 266-268.

3. Пожуєв В.І. Формування інформаційного суспільства в умовах глобалізації / В.І. Пожуєв // Гуманітарний вісник ЗДА. – 2012. – Вип. 36. – С. 4-11.

4. Сущенко В.М. Сучасні проблеми реформування юридичної освіти і науки в Україні / В.М. Сущенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/politics/2007/69-56-33.pdf>.

УДК 340.12:159.922 (043.2)

Стребкова Г.М., Фролов І.М., студенти,
факультет економіки та бізнес-адміністрування,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: **Макеєва О.М.,** к.ю.н.

ПРАВОСВІДОМІСТЬ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ

На сучасному етапі розвитку суспільства право виступає одним із провідних регуляторів суспільних відносин, забезпечуючи повноцінне існування усіх інститутів держави (президентства, Верховної Ради, виконавчих органів) в межах встановленої системи дозволів і заборон. Потреба у всебічному дослідженні правосвідомості актуалізується у контексті необхідності розбудови демократичної правової держави, розвитку і вдосконалення вітчизняної юридичної науки. Це одна із базових категорій права, що входить до пласту правової культури суспільства, механізму дії права, правової системи загалом. Саме тому від формування її поняття залежить не тільки правильність подальших наукових розробок, але й стан правового розвитку суспільства.

Соціальному феномену правосвідомості присвячено чимало робіт і публікацій широкого кола науковців, зокрема таких як В. Водніка, О. Гавриленка, С. Гусарєва, О. Дзьобань, Н. Діомідової, В. Нерсисянца, Г. Клімової, В. Лазарева, А. Ільїна, Л. Луць, Л. Петражицького, І. Ситара, С. Сливки, В. Хропанюка, М. Цимбалюка, О. Данильяна, Ю. Дмитрієнко, О. Деменко, Д. Єрмоленко, Ю. Калиновського, М. Кельмана, В. Коновалова, С. Кравченко, Л. Кушинської, П. Рабиновича, В. Тимошенко, І. Тімуш, М. Цимбалюк, О. Цуркан, А. Штанько та багатьох інших. Разом із тим, кожна соціополітична ситуація в державі